

tid, og i alt Fald ikke saa en saadan Udvi-
ling, at de kunne opfylde den Bestemmelse,
som dette Lovforslag tilsigter. Det er jo
ogsaa saaledes, at selv i de Fag, hvor man
har Voldgiftsretter, ere de som oftest komne
frem, fordi man i længere Tid har ført
Kampe med hinanden og derved er kommen
til at indse Nødvendigheden af at faa en
Voldgiftsret. Paa den anden Side have
Arbejderne i adskillige Fag ønsket at faa
Voldgiftsretter indførte, men det er ofte
stødt paa Modstand fra Arbejdsgivernes
Side. Det synes ofte at have været Til-
fældet, at man ikke har villet gaa ind paa
Voldgiftsretstanken, før man har ligget og
kæmpet med hinanden i en Række af Aar, og
først bagefter er man kommen til den Er-
kendelse, at man bør have en Voldgiftsret.
Jeg tror derfor, at naar her foreligger et
Lovforslag, som i al Almindelighed tilsigter
at skabe en Institution af lignende Art, bør
man gaa med dertil, fordi man ikke bør
vente, indtil Kampen mellem de stridende
Partier indbyrdes har gjort det ind-
lysende for dem, hvor vigtigt det er at
have en privat Voldgiftsret. Jeg tror,
at man vilde spare Samfundet for en
Del Ulemper ved at gaa med til dette Lov-
forslag, som straks aabner en Mulighed for,
at Arbejdsretter og Enighedskamre kunne
blive skabte, naar blot der fra hver af
Siderne udtales et Ønske om at faa dem.
Jeg skal endvidere ogsaa anføre, at de pri-
vate Voldgiftsretter, man har, have adskillige
store Mangler. De have den store Mangel,
at deres Kendelser ikke ere exigible; man
kan ikke tvinge nogen til at gaa ind paa
dem; og det har meget ofte vist sig, at naar
private Voldgiftsretter have haft store
Spørgsmaal paa Dagsordenen, som det
burde have været deres Opgave at løse, ere
de gaaede fra hinanden og have erklæret sig
ude af Stand til at afgøre Spørgsmaalet
eller have med det at gøre, og derved er
Kampen saa bleven gaaende igen. Man har
haft de Tilfælde, at naar Voldgiftsretten
har affaet sin Kendelse, har vedkommende
ikke villet høje sig derfor, og man har og-
saa haft Eksempler paa, at Arbejdsgivere
have meldt sig ud af deres Organisationer
for at blive fri for at opfylde Voldgifts-
rettens Kendelse.

Jeg vilde ønske, at disse Tvivl, som
ere fremsatte af det ærede kongevalgte Med-
lem, maa forsvinde i Løbet af den Tid, For-
slaget er til Behandling, saa at det maa
lykkes i denne Samling at føre det ud i
Livet. Jeg tror, det er saa godt fundet,
som det overhovedet kan forlanges; og der
er slet saa mange Undersøgelser af de her-
hen hørende Forhold, som i det hele taget
behøves. Det har været grundig drøftet i
Udvalg baade her og i det andet Ting.
Det har været sendt omkring til alle de
paagældende Organisationer, er blevet drøftet
overalt i Landet og har vundet Tilslutning
derfra, saa jeg tror ikke, der behøves yder-
ligere Oplysninger om, hvorvidt det er
heldigt eller ikke at gennemføre det som
Lov. Selv om der var enkelte Bestemmelser,
man kunde ønske anderledes, tror jeg, man
skal tage Forslaget, som det foreligger for
Princippets Skyld, thi det vil sikkert være
til Gavn for Samfundet. Skulde det saa
senere vise sig, at der mangler et eller andet
i Loven, kan man jo let forandre det; hvad
der kan ske ved Gennemførelsen af dette
Lovforslag, er kun noget godt, og det bør
man fremme saa meget som muligt.

Forsning: Det høje Ting kender jo fra
forrige Samling min Opfattelse af det fore-
liggende Lovforslag, og det vil vistnok erin-
dres, at jeg ikke er nogen Ynder af det.
Jeg havde hellere set, at man havde ventet,
til Næringsloven var bleven fremmet, for at
man der muligvis kunde have vedtaget Be-
stemmelser, der kunde have styrket de privats
Voldgiftsretter, man har, og fæstnet Orga-
nisationerne i Haandværk og Industri, saa
man kunde have undgaet den her forelig-
gende Lov, som jo er noget aldeles nyt hos
os. Siden Sagen sidst var for her, har
jeg af og til haft Vejlighed til at tale med
Folk af samme Stand som jeg, af Haand-
værkerstanden, og af den store Industri.
Jeg er derved bleven bestyrket i, at den Op-
fattelse, jeg har, mere og mere breder sig i
de Kredse, saa at de ønske, at man ikke skal
forhaste sig med at fremme denne Lov. Jeg
tror ogsaa, det maa erkendes, at Følles-
repræsentationen for Haandværk og Industri
staar paa det samme Standpunkt. Saavel
den høje Regering som ærede Medlemmer